

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.X.276/2021/12.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Csák Zsolt, a tanács elnöke

Dr. Schmidt Péter, előadó bíró

Dr. Domonyai Alexa, bíró

Dr. Gimesi Ágnes, bíró

Dr. Sebe Mária, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2021. szeptember 14.

Az ügy tárgya: kábítószer birtoklása büntette és más bűncselekmény

Terhelt(ek): II. rendű

Elsőfok: Ráckevei Járásbíróság, 9.B.87/2010/18., ítélet, nyilvános tárgyalás,

2013. július 5.

Másodfok: Budapest Környéki Törvényszék, 14.Bf.860/2013/19., ítélet,

nyilvános ülés, 2014. február 27.

Harmadfok: -

Az indítvány előterjesztője: a legfőbb ügyész

Az indítvány iránya: hatályon kívül helyezés

Rendelkező rész

A Kúria a kábítószer birtoklása büntette és más bűncselekmény miatt az I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a legfőbb ügyész által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú ítéletét és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú ítéletét a II. rendű terheltre vonatkozó részében, valamint erre figyelemmel a Kúria Bfv.III.1104/2014/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

A II. rendű terhelt által a vagyonekbevitel és bűnügyi költség címén befizetett összeget a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkor kamatával együtt a terheltnek visszatéríteni rendeli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] I. A Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú, 2013. július 5. napján kihirdetett ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében, mint társtettést, és a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő lopás vétségében, mint társtettést. Ezért őt a bíróság – halmazati büntetésül – 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte, amely szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, a II. rendű terhelttel szemben emellett 140.914 forint összegre vagyonekbevitelt rendelt el. Rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] A másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú, 2014. február 27. napján kihirdetett ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a II. rendű terhelt szabadságvesztését 2 év 10 hónapra, a közügyektől eltiltást 3 évre enyhítette azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Rendelkezett arról, hogy a II. rendű terhelttel szemben a 2009. március hó 25. napjától 2009. október hó 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak. Döntött arról is, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségéből 802.350 forintot az I. rendű és II. rendű terhelt egyetemlegesen, míg 93.445 forintot az I. rendű terhelt köteles megfizetni az állam javára. Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit helybenhagyta, egyben rendelkezett a II. rendű terhelttel szemben 2013. július hó 5. napjától 2013. november hó 27. napjáig előzetes

fogvatartásban töltött idő beszámításáról. Kötelezte a II. rendű terheltet a másodfokú eljárásban felmerült 26.734 forint büntügyi költség megfizetésére.

[3] A Kúria a II. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva, a 2014. december 15. napján kelt Bfv.III.1.104/2014/10. számú ítéletével a Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú ítéleteit a II. rendű terhelt vonatkozásában megváltoztatta, az ellene lopás büntette miatt indított büntetőeljárást megszüntette, és a halmazati büntetésre utalást mellőzte, egyebekben pedig a megtámadott határozatot a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

[4] A II. rendű terhelt a jogerős határozat ellen kérelmet terjesztett elő az Emberi Jogok Európai Bíróságánál (a továbbiakban: EJEB). Az EJEB a 61675/14. számon iktatott kérelem alapján a 2020. június 9. napján kelt végleges ítéletében megállapította, hogy az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4. napján kelt Egyezménynek (a továbbiakban: Egyezmény) a tisztességes tárgyaláshoz való jogról rendelkező 6. Cikk 1. pontját és 3. (d) pontját megsértették.

[5] A Legfőbb Ügyészség 2021. március 3-án BF.1357/2020/6. számú beadványában felülvizsgálati indítványt nyújtott be a Be. 651. § (2) bekezdés a) pontja alapján, a Be. 651. § (3) bekezdésében előírt kötelezettségére figyelemmel, a Be. 649. § (4) bekezdésében foglalt okból a II. rendű terhelt javára a Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú ítéletei ellen.

[6] Az indítványában kifejtette, hogy a Be. 649. § (4) és (5) bekezdése alapján, figyelemmel arra, hogy az 1993. évi XXXI. törvény 3. § b) pontja alapján Magyarország kötelezőnek ismeri el az EJEB joghatóságát, és arra is, hogy az Egyezmény 46. Cikk 1. pontja szerint Magyarország, mint szerződő fél vállalja, hogy magára nézve kötelezőnek tekinti az EJEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepel, a felülvizsgálati ok feltételei fennállnak. Erre figyelemmel a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozat ellen a Be. 651. § (3) bekezdés alapján a legfőbb ügyész hivatalból köteles előterjeszteni a felülvizsgálati indítványt. A Legfőbb Ügyészség hivatkozott arra, hogy az EJEB határozata alapján a II. rendű terheltnek a tisztességes eljáráshoz való jogát az ügyében eljáró bíróságok megsértették akkor, amikor az 1. számú tanú feljelentését – illetve az elsőfokú bíróság a nyomozás során tett tanúvallomását – bizonyítékként felhasználták, ez önmagában nem dönti el a bűnfelelősséget, de olyan jogi tény, amely megalapozza a jogerős ügydöntő határozat egyezményesértő részének kiküszöbölésére alkalmas felülvizsgálati eljárást (EBH 2015.B.7.).

[7] A Legfőbb Ügyészség hivatkozott arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban a Be. 659. § (1) bekezdésében szabályozott tényálláshoz kötöttség eltérő rendelkezés hiányában a 649. § (4) bekezdése alapján, a 649. § (5) bekezdésében megszabott keretekben folytatott eljárásban is érvényesül, erre tekintettel a nemzetközi szerződés rendelkezésének megsértése miatt indult rendkívüli jogorvoslati eljárásban a Kúria a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján önállóan vizsgálja, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása tekintetében lehetséges-e a nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatala vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges. Jelen ügyben az Egyezmény tisztességes eljáráshoz fűződő jogról rendelkező

cikkének az EJEB által megállapított megsértése nem tartozik a Be. 649. § (2) bekezdésében felsorolt eljárási szabálysértések közé, azonban a szabálysértés jellegére, valamint a bizonyítékok ismételt egybevetése és eltérő értékelése tilalmának a Be. 659. § (1) bekezdésében foglalt előírására, illetve a megállapított tényállás irányadó voltára figyelemmel, az EJEB döntésének alapulvételére az eljárás megismétlése esetén van törvényes lehetőség.

[8] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú ítéleteit a Be. 663. § (1) bekezdés c) pontja alapján, a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen a II. rendű terhelt tekintetében helyezze hatályon kívül, és a Ráckevei Járásbíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

[9] A felülvizsgálati indítványra a II. rendű terhelt észrevételt nem tett.

[10] A II. rendű terhelt meghatalmazott védője észrevételében indítványozta, hogy a Kúria a Be. 662. § (3) bekezdése alapján hozza meg maga a törvénynek megfelelő határozatot, mivel a szerződésnek megfelelő határozat meghozatalához álláspontja szerint nem szükséges az eljárás megismétlése. Mindezt azzal indokolta, hogy a jogsértés orvoslására kizárólag a nyomozati eljárásban lett volna lehetőség, hogy megismételt eljárásban az EJEB határozatában megállapított jogsértések már nem küszöbölhetők ki.

[11] **II.** A legfőbb ügyész felülvizsgálati indítványa alapos, a védő észrevételében foglaltak nem alaposak.

[12] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 648. § c) pontja értelmében a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak az Alkotmánybíróság vagy nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján is helye van.

[13] A Be. 649. § (4) bekezdése értelmében nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának Magyarország alá vetette magát.

[14] A Be. 649. § (5) bekezdése szerint nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján felülvizsgálatnak akkor is helye van, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv a nemzetközi szerződés azon rendelkezésének megsértését állapította meg, amely olyan eljárási szabálysértést valósított meg, amely a törvény szerint felülvizsgálattal nem, csak fellebbezéssel támadható.

[15] Az EJEB a 61675/14. számon iktatott kérelem alapján a II. rendű terhelt kontra Magyarország ügyben 2020. június 9. napján meghozott végleges ítéletében megállapította, hogy a kérelmezővel szemben az Egyezmény 6. Cikk 1. pontját és a 3. (d) pontját

megsértették. Az ítélet ténybeli alapját az képezte, hogy az EJEb megállapította, az ügyben az 1. számú tanú körözés alatt álló, szökésben lévő személy nem volt meghallgatható a tárgyaláson, mivel ismeretlen helyen tartózkodott. Az elsőfokú bíróság a II. rendű terhelt bűnösségét az 1. számú tanúnak az ügyiratok között található feljelentése és a nyomozás során tett tanúvallomása, valamint a szakértői vélemény és egyéb bizonyítékok alapján állapította meg. Az EJEb döntése szerint abban a kérdésben, hogy a kérelmező aktívan vagy tudatosan részt vett-e azon ingatlanban folytatott marihuána termesztésében, amely tulajdonában állt ugyan, de nem lakott benne, a rendőrség számára rendelkezésre álló egyetlen tanú az 1. számú tanú volt. Mindemelllett, bár a fellebbviteli bíróság az 1. számú tanú vallomását kizárta a bizonyítékok köréből, a rendőrségi feljelentését továbbra is figyelembe vette. A büntetőeljárás korai szakaszában, amikor az 1. számú tanú megjelent a rendőrség előtt, sem a kérelmező, sem jogi képviselője nem volt jelen. Így egy olyan fontos biztosíték hiányzott az eljárásból, amely ellensúlyozta volna azt a hátrányt, hogy az 1. számú tanú tárgyaláson nem vizsgált feljelentését figyelembe vették, mégpedig az, hogy a védelem a nyomozati szakaszban kérdéseket intézhessen a tanúhoz. Az 1. számú tanú a kérelmező bűnösségének megállapítása tekintetében a kérelmező jelenlétében soha nem tett tanúvallomást semmilyen bíróság előtt, és soha nem állt a védelem rendelkezésére abból a célból, hogy kérdéseket tehessenek fel neki, mindazonáltal a kérelmező, mint egyik elkövető bűnösségére vonatkozó rendőrségi feljelentése a büntetőeljárás mindhárom szintjén az ügy része maradt. Annak ellenére, hogy a Kúria és az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a bíróságok még az 1. számú tanú feljelentésének kizárása esetén is számos bizonyítékkal rendelkeztek a kérelmező ellen, az EJEb nem volt meggyőződve arról, hogy a kérelmező számára megfelelő lehetőséget biztosítottak arra, hogy vitassa azokat az állításokat, melyek döntő fontosságúak voltak bűnösségének megállapítása tekintetében. A bíróság ezért úgy vélte, ez az eljárás ellentétes a kérelmezőnek az Egyezmény 6. Cikk 1. pontjában és 3. (d) pontjában foglalt jogaival. Ezért a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ezeket a rendelkezéseket megsértették.

[16] Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről az 1993. évi XXXI. törvény rendelkezik.

[17] Az Egyezmény 6. Cikk 1. pontja 1. mondata értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetve az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

[18] A 6. Cikk 3. (d) pont szerint minden bűncselekménnyel gyanúsított személynek joga van (legalább) arra, hogy kérdéseket intézzon vagy intéztessen a vád tanúihoz és kiegészítő tanúk megidőzését és kihallgatását ugyanolyan feltételek mellett, mint ahogy a vád tanúit megidézik, illetve kihallgatják.

[19] A hivatkozott törvény 3. § b) pontja alapján a Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján megerősítésről szóló okirat letétbe helyezésekor tett nyilatkozatával teljes jogúan és külön megállapodás nélkül, a viszonyosság feltételével kötelezőnek ismeri el az Európai Emberi Jogi Bíróság joghatóságát az Egyezmény és kiegészítő jegyzőkönyvei értelmezéseivel és alkalmazásával összefüggő minden ügyben

kapcsolatban, amennyiben az ezen ügy alapjául szolgáló tények az Egyezménynek és a kiegészítő jegyzőkönyvnek Magyarországra nézve történő hatályba lépését követően következtek be. A törvény az 5. § alapján a kihirdetését követő 8. napon, 1993. április 15. napján lépett hatályba.

[20] Az Egyezmény 46. Cikk 1. pontja szerint a szerződő felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik a bíróság végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek.

[21] Felülvizsgálatnak ezért a Be. 649. § (4) és (5) bekezdése szerinti ok fennállása alapján helye van.

[22] A Be. 651. § (3) bekezdése értelmében a 649. § (3)-(5) bekezdésében meghatározott esetben a legfőbb ügyész hivatalból előterjeszti a felülvizsgálati indítványt.

[23] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati indítványt arra jogosult, törvényben meghatározott okból terjesztette elő, ezért a felülvizsgálati eljárást érdemben lefolytatta.

[24] A Kúria szerint az, hogy az EJEB határozatában megállapította, hogy az eljárás lefolytatása megsértette az Egyezmény 6. Cikk 1. pontját és 3. (d) pontját, jelen ügyben tényszerűen azt jelenti, hogy a II. rendű terhelt tisztességes eljáráshoz való joga sérült azzal, hogy a büntetőügyben a bíróság eljárása során az 1. számú tanúhoz kérdéseket nem intézhetett és nem intéztethetett annak ellenére, hogy az 1. számú tanú feljelentését és tanúvallomását az elsőfokú eljárásban, illetve a feljelentését a másodfokú eljárásban, mint a vád kihallgatott tanújának vallomását, figyelembe vették. Ez az eljárási szabálysértés nem feleltethető meg a Be. 649. § (2) bekezdésében megjelölt, felülvizsgálat alapját képező eljárási szabálysértéseknek, erre figyelemmel a Be. 649. § (5) bekezdésére tekintettel van helye felülvizsgálatnak, mivel az EJEB által megállapított egyezményesértés olyan eljárási szabálysértést valósított meg, amely a Be. szerint felülvizsgálattal nem, csak fellebbezéssel támadható.

[25] A Kúria az EBH 2015.B.7. számon közzétett határozatában kifejtette, az EJEB egyezményesértést megállapító döntése akkor képezi felülvizsgálati eljárás alapját, ha a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezésének sérelme a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős ügydöntő határozatában, vagy az ügydöntő határozathoz vezető büntetőeljárásban valósul meg. Az EJEB ítélete önmagában nem dönti el a bűnfelelősséget, de olyan jogi tény, amely megalapozza a jogerős ügydöntő határozat egyezményesértő részének kiküszöbölésére alkalmas felülvizsgálati eljárást, tehát felülvizsgálati ok. Ezek a jelenlegi büntetőeljárási törvény szerinti felülvizsgálati eljárásban is irányadók.

[26] Az Egyezmény hivatkozott rendelkezéseinek sérelme megállapítása folytán a felülvizsgálati eljárást le kell folytatni, a felülvizsgálati eljárás lefolytatása során azonban a Be. rendelkezéseinek megfelelően kell eljárni.

[27] A Be. 659. § (4) bekezdése értelmében a 649. § (5) bekezdésében meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

[28] A Be. 659. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó. A Be. ezzel ellentétes rendelkezést a 649. § (5) bekezdésében írt felülvizsgálati ok esetén sem tartalmaz, erre figyelemmel a nemzetközi szerződés rendelkezésének megsértése miatt indult felülvizsgálati eljárásban a Kúria a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján vizsgálhatja, hogy a terhelt bűnösségének megállapítása tekintetében lehetséges-e a nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat hozatala, vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges (EBH 2009.1949.).

[29] A megállapított egyezményesértés a jogerős ítéletben rögzített tényállást, az ahhoz vezető okfolyamatot, a bizonyítási eljárás lefolytatását, a bizonyítási eszközök törvényességének értékelését, a bizonyítékok összevetését érinti, amely kizárólag megismételt bizonyítási eljárásban, új tényállás megállapítása során küszöbölhető ki. A Kúriának erre – a Be. 659. § (1) bekezdésében szabályozott törvényi tilalom folytán – nincs törvényes lehetősége. A védő észrevételében tett indítványa emiatt nem alapos, a Kúria az egyezményesértést a bizonyítási eljárás ismételt lefolytatása, a bizonyítási eszközök és a bizonyítékok értékelése, a bizonyítékok összevetése nélkül nem tudná orvosolni, ugyanakkor ez felülvizsgálati eljárásban a törvény által tilalmazott. A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás során ugyanakkor – a védő álláspontjával szemben – teljes mértékben lehetőség nyílik az egyezményesértés orvoslására, a megismételt eljárásban a lefolytatott bizonyítás során lehetőségessé válik az 1. számú tanú felkutatása, tartózkodási helyének megállapítása esetén a bizonyítási eljárásban tanúként történő kihallgatása, melynek során biztosítani lehet, hogy a II. rendű terhelt és védője a tanúnak kérdéseket tegyen fel, a vád képviselőjével azonos módon és azonos körben. Amennyiben a megismételt eljárás során az 1. számú tanú tanúkénti kihallgatása nem lehetséges, úgy lehetőség van arra, hogy a feljelentésében foglaltakat, valamint tanúvallomását a bizonyítási eljárásban az eljáró bíróság kirekessze, és a tényállást kizárólag a bizonyítási eljárásban beszerzett többi rendelkezésre álló bizonyíték felhasználásával, azok törvényessége vizsgálatával, a bizonyítékok egyenként és összességében történő összevetésével, a jogszabályok és a bíróság meggyőződése alapján, indokolt határozatban állapítsa meg. A megállapított megalapozott határozat alapján lehet és kell állást foglalni a megismételt eljárásban a II. rendű terhelt bűnösségének kérdésében.

[30] A Be. 663. § (1) bekezdés c) pontja értelmében, a Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján indult felülvizsgálat esetén a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatalához az eljárás megismétlése szükséges akkor is, ha a nemzetközi emberi jogi szerv olyan jogsértést állapított meg, amely miatt a megtámadott határozatot e törvény szerint egyébként nem kell hatályon kívül helyezni.

[31] A Kúria megállapította, hogy a hatályon kívül helyezésnek a legfőbb ügyész indítványában foglaltaktól eltérően az első- és másodfokú ítéleten kívül ki kell terjednie az ügyben a Kúria felülvizsgálat során hozott Bfv.III.1.104/2014/10. számú ítéletére is. A Kúria a felülvizsgálati eljárása során hozott ítéletében a II. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.680/2013/19. számú ítéletét a II. rendű terhelt vonatkozásában megváltoztatta, az ellene lopás büntette [1978. évi IV. törvény 316. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] miatt indított büntetőeljárást megszüntette és a halmazati büntetésre utalást mellőzte; egyebekben a megtámadott határozatot a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta. A Kúria ezen ítéletében a felülvizsgálati indítvánnyal támadott ügydöntő határozatok jogerejét a rendkívüli jogorvoslati eljárásban feltörte akkor, amikor azokat megváltoztatva a lopás büntette miatt indult eljárást a büntethetőség elévülése címén, a korábbi Be. 332. § (1) bekezdés a) pont II. fordulata alapján megszüntette. Az eredményes rendkívüli jogorvoslat következtében az első- és másodfokú bíróság ítélete a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletével együtt alkotja azt a jogerős ügydöntő határozatot, amellyel szemben a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv által megállapított nemzetközi szerződés megsértése miatt jelen felülvizsgálati eljárás folyamatban van. A felülvizsgálati eljárásban ezen nemzetközi szerződés EJEB által megállapított megsértése csak abban az esetben orvosolható, ha a felülvizsgálattal érintett ügydöntő határozatok hatályon kívül helyezésre kerülnek. Amennyiben a jogerős ügydöntő határozatokkal szemben korábban benyújtott felülvizsgálati indítvány elutasításra került volna, úgy értelemszerűen a hatályon kívül helyezés kizárólag a jogerős ügydöntő határozatot megjelenítő első- és másodfokú határozatok tekintetében lett volna szükséges.

[32] A védő észrevételében hivatkozott arra, hogy amennyiben az ügyben született elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a rendes jogorvoslat előterjesztése során került volna sor, úgy az mindenképpen a terhelt érdekében történnék lenne tekinthető. A Kúria megállapítja, hogy a Be. 649. § (5) bekezdésére alapozva előterjesztett felülvizsgálati indítvány kizárólag a terhelt javára előterjesztett indítványnak tekintendő.

[33] Arra figyelemmel, hogy a Kúria megállapította, hogy a korábban kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálat a Kúria határozata ellen is irányul, ezért az indítványt a Be. 655. § (2) bekezdése alapján öt bíróból álló tanácsban bírálta el.

[34] Mindezekre figyelemmel a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványt tanácsulésen elbírálva a Ráckevei Járásbíróság 9.B.87/2010/18. számú és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bf.860/2013/19. számú ítéletét a II. rendű terheltre vonatkozó részében, valamint erre figyelemmel a Kúria Bfv.III.1104/2014/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította a Be. 663. § (1) bekezdés c) pontja alapján.

[35] A Kúria a Be. 663. § (3) bekezdése alapján az új eljárás lefolytatására a következő kötelező utasításokat adja:

[36] - A megismételt elsőfokú eljárásban meg kell kísérelni az 1. számú tanú tartózkodási helyének felkutatását, amennyiben ez eredményre vezet, őt a tárgyaláson tanúként kell kihallgatni, mely során a megfelelő figyelmeztetéseket követően biztosítani kell, hogy a

kihallgatáson a vádló mellett a II. rendű terhelt és védője is azonos körben, a vád tárgyát érintő kérdéseket tehessenek fel.

[37] - Amennyiben az 1. számú tanú felkutatására tett intézkedések nem vezettek eredményre, úgy a feljelentésében foglaltakat, valamint a nyomozás során tett tanúvallomásaiban foglaltakat a Be. 167. § (5) bekezdése szerint olyan bizonyítási eszközből származó tényeknek kell tekinteni, amelyek a terhelt és védő büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével lettek megszerezve.

[38] - Az ismételten lefolytatott bizonyítási eljárás során a Be. 167. § (4) bekezdése szerint kell a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékelni, a bizonyítás eredményét a bíróságnak az így kialakult meggyőződése szerint kell megállapítani. Az ügyben eljáró bíróságoknak a lefolytatott törvényes bizonyítás alapján megállapított megalapozott tényállás alapján kell állást foglalniuk a II. rendű terhelt bűnösségének kérdésében.

[39] A Kúria a hatályon kívül helyezésre figyelemmel a Be. 856. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a (3) bekezdésre is, rendelkezett a II. rendű terheltet terhelő, esetlegesen vagyonek Kobzás és bűnügyi költség címén befizetett összeg visszatérítéséről, figyelemmel a 857. § (1) bekezdés c) pontjára is.

[40] A felülvizsgálati eljárásban bűnügyi költség nem merült fel.

[41] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése kizárja, felülvizsgálatnak pedig a Be. 648. §-ára tekintettel – figyelemmel arra, hogy a Kúria jelen végzése ügydöntő határozatnak nem minősül – nincs helye.

Budapest, 2021. szeptember 14.

Dr. Csák Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Schmidt Péter s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Sebe Mária s.k. bíró

Záradék

A Kúria Bfv.X.276/2021/12. számú végzése 2021. szeptember 14. napján véglegessé vált.

Budapest, 2021. szeptember 14.

Dr. Csák Zsolt s.k.

a tanács elnöke